

חֲנֻכָּה

לפני שנים רבות, בזמן שבית המקדש היה קיים, באו היונים לארץ ישראל והתחילו מציקים ליהודים. המלך היוני, אנטיוכוס, היה רשע ואכזר. הוא בא לירושלים, העמיד פסל בבית המקדש, צוה על היהודים להשתחוות לו ולהקריב לו קרבנות.

אנטיוכוס גזר על היהודים גזרות קשות: לא לשמר את השבת ולא ללמד תורה. ואשר לא ישמע בקול המלך - מות יומת.

ובעיר הקטנה מודיעין, לא רחוק מירושלים, ישב פהן זקן, איש גבור ואמיץ לב ושמו מתתיהו החשמונאי. ולמתתיהו חמשה בנים: יוחנן, שמעון, יהודה, אלעזר ויהונתן. כלם גבורים באריות.

צר היה למתתיהו ולבניו לראות את מעשיהם הרעים של היונים, והם החליטו לגרש אותם מן הארץ.

ביום אחד באו פקידי המלך אל מודיעין, הקימו מזבח במקדש העיר ועליו פסל יוני גדול. אספו את כל היהודים וצוו עליהם להשתחוות לפסל. ואל מתתיהו הכהן פנו היונים ואמרו:

- אתה איש זקן ומכבד, על כן תעלה אתה ראשון ותקריב קרבן לאלהי היונים. ממה יראה כל העם ויעשה כמוך.

מתתיהו לא רצה למלא את פקודת היוני והשיב:

- אנו נעבד רק לאלהי ישראל ואת תורתו נשמר. לא נשתחוה לפסל.

מתתיהו ובניו התנפלו על היונים, הרגו אותם, את המזבח הרסו ואת הפסל שברו.

אז הניף מתתיהו את דגל המלחמה וקרא לכל העם:

- מי לה' - אלי!

לקול קריאתו של מתתיהו נאספו גבורי ישראל רבים ללכת להלחם ביונים ולגרשם מן הארץ.

בראש צבא גבורי ישראל עמד יהודה המכבי, בנו של מתתיהו. הוא הכה ביונים מכה קשה וגרש אותם מן הארץ.

ביום כ"ה בכסלו כבש יהודה המכבי את ירושלים, נכנס בתרועת שמחה אל בית המקדש, השליך מתוכו את אליל היונים, טהר את ההיכל וכל העם חגג את חג חנכת הבית.

רצו בני ישראל להדליק את המנורה בבית המקדש ולא היה בה שמן. חפשו ומצאו פה קטן ובו שמן זית זך, שהספיק רק ליום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים.

לזכר נצחון המכבים הגבורים על היונים הרשעים ולזכר נס פה השמן, אנו חוגגים את חג החנכה, חג האורות, שמונה ימים, מדי שנה בשנה, עד היום הזה.

חנוכה

לפני שנים רבות, בזמן שבית-המקדש היה קיים, באו היוונים לארץ ישראל והתחילו מציקים ליהודים. המלך היווני, אנטיוכוס, היה רשע ואכזר. הוא בא לירושלים, העמיד פסל בבית-המקדש, ציווה על היהודים להשתחוות לו ולהקריב לו קורבנות.

אנטיוכוס גזר על היהודים גזרות קשות: לא לשמור את השבת ולא ללמוד תורה. ואשר לא ישמע בקול המלך - מות יומת.

ובעיר הקטנה מודיעין, לא רחוק מירושלים, ישב כהן זקן, איש גבור ואמיץ-לב ושמו מתתיהו החשמונאי. ולמתתיהו חמישה בנים: יוחנן, שמעון, יהודה, אלעזר ויהונתן. כולם גיבורים כאריות.

צר היה למתתיהו ולבניו לראות את מעשיהם הרעים של היוונים, והם החליטו לגרש אותם מן הארץ.

ביום אחד באו פקידי המלך אל מודיעין, הקימו מזבח במרכז העיר ועליו פסל יווני גדול. אספו את כל היהודים וציוו עליהם להשתחוות לפסל. ואל מתתיהו הכהן פנו היוונים ואמרו:

- אתה איש זקן ומכובד, על כן תעלה אתה ראשון ותקריב קורבן לאלוהי היוונים. ממך יראה כל העם ויעשה כמוך.

מתתיהו לא רצה למלא את פקודת היווני והשיב:

- אנו נעבוד רק לאלוהי ישראל ואת תורתו נשמור. לא נשתחוה לפסל.

מתתיהו ובניו התנפלו על היוונים, הרגו אותם, את המזבח הרסו ואת הפסל שברו.

אז הניף מתתיהו את דגל המלחמה וקרא לכל העם:

- מי לה' - אליי!

לקול קריאתו של מתתיהו נאספו גבורי ישראל רבים ללכת להילחם ביוונים ולגרשם מן הארץ.

בראש צבא גבורי ישראל עמד יהודה המכבי, בנו של מתתיהו. הוא היכה ביוונים מכה קשה וגירש אותם מן הארץ.

ביום כ"ה בכיסלו כבש יהודה המכבי את ירושלים, נכנס בתרועת שמחה אל בית-המקדש, השליך מתוכו את אליל היוונים, טיהר את ההיכל וכל העם חגג את חג חנוכה הבית.

רצו בני ישראל להדליק את המנורה בבית-המקדש ולא היה בה שמן. חיפשו ומצאו פך קטן ובו שמן-זית זך, שהספיק רק ליום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים.

לזכר נצחון המכבים הגיבורים על היוונים הרשעים ולזכר נס פך השמן, אנחנו חוגגים את חג החנכה, חג האורות, שמונה ימים, מדי שנה בשנה, עד היום הזה.

חֲנֻכָּה - שְׁאֵלוֹת

(1) מי עמד בראש הלוחמים נגד היוונים ?

(2) מה העמידו היוונים בבית המקדש ?

(3) מה גזר אנטיכוס על היהודים ?

(4) איפה ישבו מתתיהו החשמונאי ובניו לפני המלחמה ?

(5) מה רצו לעשות פקידי המלך אנטיכוס במודיעין ?

(6) מדוע אספו פקידי המלך את כל היהודים מהעיר מודיעין ?

(7) מה השיב מתתיהו לפקידי המלך, כאשר אלה ביקשו ממנו להשתחוות לפסל ?

(8) כמה בנים היו למתתיהו ?

(9) באיזה יום טיהרו יהודה המכבי ואנשיו את ההיכל ?

10

(מדוע אנו חוגגים את חג החנוכה במשך שמונה ימים ?

Dans le texte "H'anouka" nous rencontrons de nombreux verbes appartenant à la conjugaison du Hifil **הפעיל**, cette conjugaison exprime en règle générale une action causative (action que l'on fait subir).

Au présent ces verbes se reconnaissent sous cette forme : **מי**.

Au passé ces verbes se reconnaissent sous cette forme : **הי**.

Exemples : Il allume la Ménora. **הוא מדליק את המנורה.**

Il a allumé la Ménora. **הוא הדליק את המנורה.**

Relevez dans le texte les verbes au Hifil, donnez leur infinitif et leur racine.

Verbe dans le texte	Infinitif	Traduction	Racine
התחילו			
	להציק		צ.ו.ק.
			ק.ר.ב.
החליטו			
	להקים		
הניף			נ.ו.פ.
			ש.ל.כ.
	להדליק		
הספיק			

Ecrivez le verbe au présent à la bonne personne :

דוגמה : אתם צריכים להזמין את סבתא לפעמים.
אנחנו מזנינים אותה לארוחה כל שבוע.

שרה אוהבת להדליק נרות שבת.
היא _____ נרות ביחד עם אמא שלה.

שולה וחנה מקוות להרגיש טוב לפני הטיול.
היום הן _____ לא כל כך טוב.

חברי הכנסת מוכנים להספיק לדברים של ראש הממשלה.
לא תמיד הם _____ לדברים שלו.

דליה לא רוצה להמשיך ולעבוד במשרד.
היא _____ לעבוד שם, כי אין לה עבודה אחרת.

הבן הקטן שלנו משתדל essaye להקשיב לרדיו.
לפעמים הוא _____ אפילו לחדשות.

Ecrivez les verbes soulignés au passé:

מאיר, מתי אתה מזמין את אורה למסיבה?
שמעתי שאתה _____ אותה למסיבה אתמול.

אילנה, איך את מרגישה היום?
שמענו שאתמול _____ רע והלכת לרופא.

אתם משאירים את הילדים שלכם בבית בערב?
אנחנו _____ להם ארוחת ערב.

בקיץ מדליקים אור רק בערב.
למה (אתן) _____ אור אתמול בבוקר?

בדרך כלל התלמידים מזמינים את המורים למסיבת הסיום.
אתם _____ את המורים שלכם למסיבה בשבוע שעבר?

Commentaire Option

חג החנוכה מתחיל בעשרים וחמשה (כ"ה) בחדש כסלו, הוא נמשך שמונה ימים, ובמרכזו הדלקת נרות החנוכה. החג נקבע בעקבות ארוע היסטורי חשוב מאד, שקרה במאה השנייה לפני הספירה – מרד היהודים נגד שלטונו של אנטיוכוס הרביעי בארץ-ישראל. המרד פרץ לאחר תקופה של דכוי מדיני, כלכלי, תרבותי ודתי, והוא נגמר בנצחון מחלט של היהודים על השלטון הסוריוני בעצמאות לאמית, בשחרור ירושלים ובחדוש עבודת בית המקדש. לפי המסורת נקבע החג בעקבות נס פך השמן שנעשה עם שחרור בית המקדש.

La fête de H'anouka débute le 25 du mois de Kislev, elle dure huit jours, elle se distingue par l'allumage des bougies de H'anouka. La fête a été fixée suite a un événement historique de première importance, qui eu lieu au 2ème siècle avant l'ère chrétienne; la révolte des juifs contre le pouvoir d'Antiochus IV en Eretz-Israël. La révolte éclata après une période de répression politique, économique, culturelle et religieuse, elle se termina par la victoire totale des juifs sur le pouvoir Syro-Grec et l'indépendance nationale, ainsi que par la libération de Jérusalem et le renouvellement du culte au Temple. D'après la tradition la fête fût fixée à la suite du miracle de la fiole d'huile qui eu lieu lors de la libération du Beth Hamikdache.